

CNT U T AIT

Portavoz del Sindicato Unico de Trabajadores VILAFRANCA DEL PANADES

REDACCIÓN Y ADMINISTRACIÓN: RAMBLA PI Y MARGALL, 25

Año I. - Núm. 10

23 de Abril de 1937

Ejemplar suelto: 15 cts.

L'Aliança Obrera Revolucionària

Quina diferència, tant en l'ordre moral com en el material, separa el proletariat? No són idèntiques les necessitats, els drets, els deures els sacrificis i el fi que persegueix?

Doncs bé, perquè no es produeix la tant desitjada avenença formal i convivència paternal dels treballadors?

Qui pot tenir interès en boicotejar-la?

Companys! Treballadors autèntics de la U. G. T. i de la C. N. T., fem-nos càrrec que la nostra compenetració serà l'oubada que il·luminarà la nova vida. No ens deixem limitar la nostra pròpia personalitat, perquè si per apatia o per manca de visió permetem que la nostra trajectòria sigui fixada per elements prenyats d'interessos i personalismes, quant voldrem gaudir d'aquella felicitat que el nostre comú sacrifici i la sang generosa dels nostres germans ens prepara, ens trobarem altra vegada envoltats per aquella boira espessa i nefasta que ofegava totes les nostres justes aspiracions d'homes lliures.

Apartem de nosaltres, depressa i amb energia, de la mateixa manera que el nostre camperol talla l'herba dolenta que pot malmetre els fruits de les seves suors, tots aquells elements propis i estranys que amb llur actuació o antecedents, es mouen venuts els uns i hipòcritament els altres, intentant la nostra divergència i privant que l'ALIANÇA OBRERA REVOLUCIONÀRIA sigui una realitat tangible, que esdevindria tan forta que fins les essències més sùtils de l'odiós règim capitalista s'esfumarien a l'impuls irresistible de la decisió proletària.

Si units estretament lluitem en els fronts de batalla contra l'enemic comú, treballem ací a la reraguarda agermanats amorosament perquè junts, sense ingerència perturbadora, poguem fruir aquell benestar que haurem obtingut amb tant de dolor i sacrifici. Fent-ho així farem que la cruenta i indigna guerra a la que ens ha obligat el feixisme criminal, sigui la darrera, altrament haurà d'ésser vessada altra vegada la sang dels nostres fills, els quals renegaran de nosaltres perquè no haurem sapigut unir-nos i aconseguir el nostre deure.

El naturismo, una base de la libertad

Al hablar de naturismo no lo vamos ha hacer de una manera filósofo-metafísica sino que nos extenderemos dentro de lo posible en cuanto a naturismo se refiera.

Son muchas las cosas que en el más estricto sentido de la naturaleza son naturales, pero cuando ha intervenido la mano del hombre dejan de serlo para pasar a artificiales, por ejemplo: la arcilla que el hombre ha modelado para hacer cerámicas; el hierro también es natural pero cuando el hombre lo ha pulimentado deja de serlo, etc. El hombre que practica el naturismo integral, es un verdadero revolucionario. El naturista no conoce las bajas pasiones, los odios y embrutecimientos que tanto daño hacen a la humanidad.

Naturismo en el más estricto sentido de la palabra, significa prevención. Hay un adagio que dice: «Mas vale prevenir que curar». ¿Hay alguien que pueda negar que todas las grandes luchas sangrientas como la que vivimos han sucedido por haber vulnerado las leyes de la naturaleza? Pues bien; si queremos evitar estas luchas en las cuales se desangra el género humano, no queda otra solución que entregarse por completo a la madre naturaleza, ya que a ella nos debemos.

A nuestro entender hay dos bases fundamentales para alcanzar la libertad de la humanidad, las cuales son; emancipación económica y emancipación moral.

A la primera poco diremos porque en la actualidad por mediación del empuje revolucionario en los Sindicatos la vamos alcanzando y la alcanzaremos pese a todos los farsantes políticos que ya empiezan a arrancarse la careta para poner toda clase de obstáculos a la marcha ascendente de la emancipación económica de la clase obrera.

En cuanto a la parte moral, hoy se tiene un poco olvidada y nosotros decimos que es un peligro. Porque la fuerza moral tiene todas las fuerzas y para tener estas se necesita tener un cuerpo sano y un cerebro claro. Cosas que con las costumbres de la sociedad que hasta hoy hemos padecido son imposibles de alcanzar.

Urge revolucionar las costumbres, es decir, la revolución que llevamos a cabo en el campo económico la tenemos de llevar en igual y mejor volumen a la transformación de las mentalidades atrofiadas que tanto existen hoy.

Da pena ver parte de obreros que la buena (o regular) situación económica que gozan desde el 19 de Julio a esta parte, la han utilizado para alcanzar nuevos vicios.

Por esto insistimos en revolucionar las cos-

tumbres, de no hacerlo pelagra la emancipación económica de la clase trabajadora.

Hay que crear una fuerza de voluntad para que nosotros seamos dueños de los vicios y bajas pasiones y no estos de nosotros, como sucede hoy en la mayoría.

Aunque por su naturaleza el hombre sea bueno, debido a su mala convivencia desde hace muchos años, es malo. Qué influencias han colaborado para volverlo de tan pésimas condiciones como el actual? Todos los vicios y falsedades en general.

Entre las equivocaciones más fundamentales que ha tenido el «homo sapiens» y más trastornos le han causado, hay una que es la causa de todas: la mala alimentación. Con una alimentación natural y sana, rechazando las carnes y las drogas, no haría falta la bebida (alcohol) y los narcóticos (tabaco), los cuales son la causa de tantas falsas excitaciones y atrofiamientos; eso sin contar el gran trabajo que ahorraría a la humanidad, pensando en los miles de obreros que derrochan sus energías en fábricas de licores, industria tabaquera, etc., los cuales podrían hacer muchísimos y valerosos trabajos para la felicidad de los hombres.

Factor importante de la Libertad es el Desnudismo. El cual se encarga de hacer desaparecer la fantasía sexual que a tantos vuelve locos hoy.

La persona sana (sea hombre o mujer) y capacitada, delante de un cuerpo desnudo no se excita; sino que siente, goza, en lo artístico y bello de las buenas formas humanas. Son pocos los que saben ver la simetría y elegancia de un cuerpo bien formado. Es decir, hoy la mayoría atribuye el valor a lo exterior o sea a los trapos que cubren el cuerpo humano.

Son tantas las apologías que podríamos hacer del naturismo como una base importantísima de la libertad, que por no haceros demasiado extensos cerramos este artículo para otro día volver a hablar del mismo tema. I conste que no son teorías sino realidades vividas y practicadas.

J. J. L. L.
(Sección de prensa)

El Segell Pro-Infancia

no és una institució creada circumstancialment, sinó que ja té una executòria remarcable i una orientació ben definida pel que fa referència a la infància de Catalunya.

El Segell Pro-Infancia

té al seu favor l'haver creat i sostingut un Establiment per cada Companya que ha menat a terme.

Ajudeu-nos per a inaugurar aviat el que correspongui al 1937

D'un règim capitalista a la socialització total de la vida

Conferència donada en el nostre local social el dia 15 del corrent
pel company Francesc Carreño

Amb una assistència ben nutrida fou celebrat aquest important acte que obrí el company Esclansans, manifestant que aquesta Federació Local de Sindicats Unics amb la col·laboració de les Jovenuts Llibertàries de la vila, havia organitzat un cicle de conferències per tal d'orientar als treballadors, la primera de les quals té lloc avui a càrrec del company Carreño.

Pren la paraula aquest company i comença dient que és paradoxal que mentre al front els nostres germans ofereixen llur vida en holocaust d'un pervindre millor, a la reraguarda es tinguin d'anar fent mítings i conferències, però ho justifica ja que és necessari encausar els plans constructius per al futur i orientar a aquells que volen copçar els moments que estem vivint.

Remarca que el tema a tractar no és solament una qüestió de programa social, sinó que també pot considerar-se de palpitant actualitat, ja que a pesar de tot són molts els que encara no saben què vol dir capitalisme.

Fa història de la Revolució francesa i explica el procés que seguí passant del feudalisme a una igualtat política, però de fet continuà el treballador éssent un esclau, doncs si abans havia d'obeir a una força bruta, després obeí també a una altra força bruta, però aquesta degudament organitzada.

Referint-se als capitalistes en general diu que han procurat sempre enganyar als treballadors fent-los-hi donar el màxim de rendiment amb la promesa que treballant força es guanyarien el cel, però ells dimonis de carn i ossos s'anaven apoderant de la terra i organitzant grans companyies perquè no creien en la glòria a l'altra vida.

Fa una apologia del que és l'Estat. Diu que no és la balança justa que molts pinten. L'Estat de fet no és res més que un gendarme encarregat de protegir el robatori legal que continuament estan fent els propietaris, fabricants, etc. I per això indica que la base fundamental del capitalisme és el Còdic, qual cosa corrobora que el capitalisme és la propietat privada, ara i sempre, doncs tenim que la Revolució russa al repartir les terres entre els camperols sense donar-se'n compte creà el nou ric de la revolució, tota vegada que sorgiren els egoistes, els estalviadors i els especuladors, que anaren acumulant diners i propietats gracies a les seves manyes, tornant a deixar part de camperols en estat indigent. Que feren allavors per a tallar aquest estat de coses? Calgué afusellar aquests nous rics; però això s'hauria evitat si l'organització del treball col·lectiu, hagués estat feta al començament en lloc de repartir les terres.

Pregunta si el comerciant dóna al treballador tot el que produeix? No. Es queda una part que és la supervàlia, altra de les bases del capitalisme.

S'endinsa més encara a buscar el fonament del capitalisme i diu que la maquinària al revolucionar en gran manera la producció n'és una altra de les causes, puix es crearen allavors les grans companyies, monopolis i trusts, que portaren un estat de coses que demostren d'una manera ben palpable quant egoista i boig és el capitalisme, ja que aquestes grans empreses feren que es produís més del que les nacions podien consumir.

Conseqüència de tot això: la guerra, a fi de buscar colònies on poguer trobar mercats per

l'excés de producció, un altre fet inhumà del capitalisme. Com també ho és el d'exagerar el patriotisme que no fa res més que crear odís. Però de la guerra del 1914-1918 no en sortí el que molts volien, ja que Itàlia sofí greus commocions revolucionàries, Rússia obtingué la seva llibertat absoluta amb la revolució, i tornant a Itàlia veiem que el capitalisme per a salvar-se busca un autòmata (Benet Mussolini) que amb diners de la gran banca i protegit pel Govern d'una manera amagada, crea el feixisme, i la racionalització que accelera la superproducció, en lloc de solucionar el conflicte i converteix a l'home amb una màquina més.

El capitalisme al fomentar la superproducció, produeix naturalment l'atur forçós. Veiem als Estats Units, el país on el treballador acudia al treball amb automòbil de la seva propietat, que té una infinitat d'obers parats que amb prou feines si poden vestir-se, el mateix passa a Anglaterra, a França i a tot arreu. I oh paradoxal observem que les grans empreses no saben que fer del carbó i en canvi l'obrer no pot encendre el foc. Les grans indústries tèxtils tenen infinitat de gènere magatzemat i el treballador no pot anar vestit, i així amb tot. A què es deu això? A la superproducció. I la superproducció perquè existeix? Perquè el capitalisme l'ha creat.

A continuació dóna una sèrie d'interessantíssimes dades que reflexen d'una manera irrefutable el desgavell produït pel capitalisme:

Al començament del segle, per a produir certa quantitat d'un gènere es necessitaven un milió d'homes. Avui es fa amb cent mil.

En l'actualitat es produeixen 34.000 tonelades de blat i solament se'n consumeixen 17.000.

Cafè, el 1932 hi ha un 40 per cent d'augment en la producció, i el 1933 es llencen 22 milions de sacs que sobren, per a que pugui ésser valoritzat el gènere i el capitalisme pugui subsistir.

A Nord-Amèrica en cent anys s'ha doblat la producció 360 vegades i la població solament 16 vegades.

A Alemanya el 1932, trobem 257.000 camperols parats. Perquè? Perquè tenen 700.000 segadores, 800.000 arades, 300.000 trilladores, etc., etc.

Tornem a Nord-Amèrica i veiem que les xarxes ferroviàries són augmentades en un 70 per cent, però el cens d'obers és disminuït en nombre d'uns 25.000. En el mateix país l'any 1923 són recollits a la via pública per vagabonds uns 300.000 infants, els robatoris augmenten en un 80 per cent, i a Alemanya en el mateix any són registrats 48.000 delictes per robatori.

Remarca el cas especial de la població de Lancaster, que la producció feta per tot el poble el 1850, avui solament necessiten per a fer-la 50 obrers.

En fi infinitat de gent parada i en canvi trobem per tot arreu gènere magatzemat. I l'obrer, què ha de fer doncs sense treball, i en conseqüència sense poguer menjar ni ell ni els seus, si no es pot moure del poble on viu ni de la Nació on resideix perquè a tot arreu és igual? Robar? No. Perquè les lleis ho puneixen, hi ha una policia, uns tribunals, un presidi, en fi això no ho pot fer... Però en canvi el capitalisme consent que es mori de fam i de misèria.

A continuació cita unes dades tretes de l'ofici-

na del Treball de Madrid i invita si hi ha algun burgès que les hi refuti. Diu que a Espanya el 1933 hi havia els següents obrers parats: agrícoles i forestals, 428.000; de la construcció, 85.000; indústria del mar, 12.000; indústries extractives, 15.000; tèxtils, 16.000; siderúrgia i metal·lúrgia, 13.000; petita metal·lúrgia, 11.000; confecció del vestit, 8.000; fusta, 12.000, i transport, 6.000.

Contra la propietat i en el mateix any es registraren 59.826 processos. I en general s'incoaren 126.609 processos, es veleren 7.020 causes d'urgència, es condemnaren 2.000 individus compresos dintre la Llei de vagabonds i n'hi havia en tràmit 3952. Heus-ací el que és el capitalisme.

Continua i diu que la solució a aquest estat de coses no cal buscar-la en la política sinó que cal buscar-la en la nova estructuració de l'economia.

El capitalisme, el 19 de juliol es tirà al carrer perquè la República política no solucionava la situació angixosa que atravesava el país i veié crear-se un ambient revolucionari i nosaltres aprofitarem l'ocasió i el seguïrem, però contra d'ell. Cal que recapacitem i veurem que el problema no és de dretes ni d'esquerres. És econòmic. I per tant hem de trastocar de socarrel el sistema econòmic. Diu que els polítics són una raça especial que tot ho desfà i que la seva etapa històrica és finida; que ara som nosaltres que hem d'aprofitar els moments actuals. De què valdrien sinó els germans que han caigut, les penúries que estem passant tots? Per a que tornin els polítics? No, això mai. Cal que ho organitzem nosaltres tot de nou, d'acord amb les nostres necessitats i s'acabaran els sense feina, els robatoris, els processos i viurem com a homes. És imprescindible que tots els obrers intel·lectuals i manuals acudim al Sindicat com un sol home, que ell és el que ha d'organitzar la nova vida.

Ara és l'hora precisa per a fer tot això, que l'Estat burgès no pot ésser a tot arreu. Si esperem més tard tornarà a organitzar-se i no podrem fer res. Cal que precisament ara organitzem la nova economia, i que desterrem d'una vegada i per a sempre el capitalisme i la burgesia.

L'únic administrador i distribuïdor que ha d'existir, és el mateix productor, que d'aquesta manera no hi haurà fam ni misèria per les llars i no caldrà patir per si s'acaba el treball. Com obtindrem tot això? Molt senzillament, creant el treball col·lectiu que matarà l'egoisme i altres tares humanes i això diu, no ho demanarem, sinó que ho imposarem si és precís i si cal també lluitarem, que fins avui l'únic que ha lluitat i triomfat és el vertader poble. I al dir triomfar no volem dir que això sigui una tasca d'anarquistes, comunistes, socialistes, etc., no, volem dir que han de triomfar tots els treballadors, i si els polítics que hi ha avui no són feixistes han de venir amb nosaltres, perquè ha arribat el moment de fer el que ells prometen que faran més tard i pausadament.

Cal suprimir els comerciants, perquè quan la mercaderia arriba al consumidor ja ha passat per cinc o sis mans que encareixen d'una manera exorbitant el preu dels articles. I la manera de suprimir els comerciants es fent Economats, és a dir tal com ha dit primer, que el mateix productor sigui l'administrador i distribuïdor.

I acaba la seva interessantíssima disertació dient que cal que fem i guanyem la guerra per a socialitzar totalment la vida i acabar amb el capitalisme, col·lectivitzant-ho tot, perquè si arribem al final de la guerra i no hem imposat un nou sistema econòmic, és que no servim per a res i alla-

vors d'ací uns anys tornaria el capitalisme, les lluites, la fam, la misèria, l'atur forçós, etc. Però espera que no serà així, sinó que sabrem ésser inflexibles i revolucionaris.

Tanca l'acte el company Escasans manifestant que espera que la conferència pronunciada pel company Carreño haurà estat escoltada amb atenció i que procurarem tots plegats acomplir les consignes que ell ha donat.

Campanya del "Segell Pro-Infancia"

Com cada any, sinó que en el present ha estat retardada, tindrà lloc la Campanya del «Segell Pro-Infancia», celebrant-se enguany del 25 d'Abril corrent al 31 de Maig.

El «Segell Pro-Infancia» no és un segell més, creat circumstancialment, té ja una vida pròpia, i per això és de suposar que el poble hi prestarà tot el seu caliu per a que la venda tingui el succés que tots anhelem.

Com hem deixat dit, el 25 del corrent, començarà la venda d'aquest segell, i entre altres formes de venda el Comitè Local ha acordat incloure'l en tota classe d'entrades d'espectacles i festivals que se celebrin fins el dia 31 de Maig inclusiu.

Esperem, doncs, que el públic dispensarà una bona acollida al «Segell Pro-Infancia» puix que enguany precisa més que mai l'obtenir una màxima recaptació degut a la lluita que sostenim contra el feixisme, la qual ha fet que Catalunya hagués d'acollir els infants que la crueltat d'uns éssers inhumans ha llençat de les seves llars.

Vilafranca del Penedès, 17 d'Abril del 1937.

Pel Comitè Local del «Segell Pro-Infancia»

El Secretari,

JORDI BIOSCA

Cal acabar d'una vegada amb els desaprensius

Han estat imposades pels nostres representants al Consell Municipal, sendes sancions als desaprensius veïns de la vila Antoni Martorell (500 pessetes) i Joaquim Miró (2.000 pessetes), totes elles destinades al nostre Hospital Comarcal, per haver intentat, el primer, el cobrament d'un lloguer, mancament a les disposicions que regulen la matèria, inventant a l'efecte una falsetat, i per manca de serietat i incompliment d'un compromís comercial adquirit, el segon.

És així com s'han de solucionar aquestes coses a fi d'acabar d'una vegada amb aquells que l'únic punt de mira que tenen és l'egoisme personal i que no reparen en obstacles per tal de lograr els seus propòsits encara que sigui a costa d'aquells que lluiten al front i donen generosament la seva vida en defensa d'una societat més justiciera i més humana.

El frente de Madrid y nuestras obras

El 19 de Julio fué la fecha histórica para nuestra Cataluña y para muchas regiones, como Levante, el Centro y Andalucía y muchas otras poblaciones importantes de Iberia.

En esta fecha gloriosa se dió en España una prueba transcendental y fué toda la fuerza armada a un lado representando el Capital, el Jesuitismo, la Corrupción, el malvado Caciquismo y la Inquisición española de la Era Primitiva. Por otra parte se encontraba el Pueblo, el verdadero pueblo, el que vino al mundo con la única esperanza de trabajar, de ser considerado un ser inferior, de derramar lágrimas, y con la obligación de depositar su vida y la de sus familiares a merced y disposición del malvado Caciquismo. Pero la razón, la bondad, la Justicia y la Rebeldía popular proboron su temple contra un Ejército fuerte y disciplinado y como consecuencia de esta prueba histórica, dió el resultado triunfante en estas regiones.

Vivimos unos días muy alegres sin temor a ser arrollados por las balas fascistas y criminales, ya que todos desde un principio nos habíamos hecho la cuenta que valía más morir como un héroe, como un hombre, consciente y digno de su familia «el proletariado», que vivir humillado y de rodillas toda la vida y sin la esperanza aún de que nuestros sucesores les esperase mejor suerte que la nuestra.

El 22 de Julio salieron de Cataluña las primeras columnas con dirección a Aragón, sin armamento, con una voluntad de hierro pero que no era lo bastante para ir a librar una región como Aragón, en donde había más fuerza armada que en ningún sitio en proporción a sus habitantes y dimensiones; pero apesar de todo logramos después de encarnizados combates adelantar más de cien kilómetros hasta clavarlos en las paredes de las tres capitales de provincia como son Zaragoza, Huesca y Teruel, sin haber retrocedido ni tan sólo un palmo del terreno tan heroicamente conquistado.

Como antes hemos dicho Aragón tiene unos diez regimientos, sin contar con los importantes Centros Jesuíticos de la parte de Navarra, que enseguida se pusieron a las órdenes del fatídico Cabanellas.

La organización Confederal y el pueblo en general, de una manera permanente empezó a mandar caravanas de víveres para dicho frente.

Pero pasaron de estas a otras fechas históricas y fué cuando el capitalismo internacional se dió cuenta de la necesidad de dar una forma legal a su movimiento y cargó de carne esclava el frente de Madrid, con el propósito de no regatear esfuerzos ni tampoco pérdidas humanas, ni materiales, con tal de que pudiera ganar la Capital héroe; pero Madrid, el pueblo héroe, el pueblo revolucionario, dejó su aspecto burocrático para convertirse en un defensor de su pueblo; que es el nuestro; de su independencia que es la nuestra; y de su Revolución que también es la nuestra, y es natural que si sus aspiraciones están identificadas con las nuestras, pongamos nosotros nuestras posibilidades de ayuda al servicio de ellos que tanto se lo merecen.

Por esto este Comité Comarcal haciéndose cargo de esta necesidad, invitó a todos los Sindicatos de la comarca para mandar una expedición

de víveres a dicho frente a fin de que fuese entregado a los Hospitales.

La expedición ha sido formada como sigue:

Vino, 14 bocoyes; aceite, 1 bocoy; vino rancio, 3 barricas de carga; mistela, 1 barrica de dos cargas; huevos, 32.000; harinas, 43 sacas; leche condensada, 18 cajas; conservas de tomate y varias, 12 cajas; 36 jamones; embutidos, 50 kilos; Pasta de sopa, 1.500 kilos; chocolate, 150 libras; garbanzos, 2 sacos; arroz, 2 sacos; judías, 1 saco; membrillo, 5 cajas; champán, 40 cajas.

Deseamos hacer constar nuestro más sincero agradecimiento en nombre de este Comité Comarcal, a todos los Sindicatos y vecinos que tan amablemente han contribuido en tan humanitaria obra, y al mismo tiempo deseamos hacer constar nuestra especial salutación a los compañeros de la Izquierda Republicana, Unión de Rabasaires y Unión general del Trabajo de Monjos del Panadés, que ante obra tan humanitaria como esta supieron de una manera voluntaria de ar la obra orgánica, para dar muestras de un verdadero sentir revolucionario y de alianza, por lo tanto reciban ellos nuestra más sincera salutación. Al mismo tiempo deseamos hacer constar también que nuestro deseo sería poder especificar compañero por compañero de cada localidad, pero ante los numerosos contribuyentes nos vemos en la imposibilidad de hacerlo; no obstante a cada localidad mandamos al Sindicato una lista recibo a fin de que la expongan en la tablilla para satisfacción de los donantes, quedando a disposición de los contribuyentes este Comité Comarcal para hacer las aclaraciones necesarias.

También se recogieron 175 conejos y 32 gallinas, las cuales considerando nosotros que hubieran llegado la mitad muertas en un viaje tan largo, de acuerdo con los compañeros de Vilafranca, las vendimos, para comprar parte de las mercancías más arriba mencionadas. De estas han sobrado 529'75 pesetas, las cuales han sido entregadas a los Hospitales de sangre.

Por el Comité Comarcal de la C. N. T.,
MANUEL OMELLA

Asemblees generals

Reunió del dia 30 de Març del 1937

Foren presos els següents acords:

Ratificar el nomenament del Comitè en la següent forma: Secretari general, Josep Escasans; Tresorer, Josep Massana i Comptador, Magí Parera.

Aprovar el dictamen emés pel Comitè i aprovat per l'Assemblea de Junttes relatiu a la creació de l'Economat de la C. N. T.

Crear unes accions de 50 pessetes a pagar d'una vegada o bé una primera entrega màxima i la resta a raó de tres pessetes setmanals.

Assenyalar un plaç de vuit dies que acabarà dimarts vinent per a inscriure aquestes accions.

Suprimir la quota obligatòria pro-víctimes del feixisme i crear-la voluntaria.

Augmentar fins a cinquanta cèntims la quota de cotització setmanal, a excepció dels aprenents i companyes que satisfaran vint-i-cinc cèntims.

Recabar del Consell Municipal obtingui pessetes dels que encara en tenen i no produeixen, per a atendre les necessitats de les famílies que tenen els companys al front i encara no han cobrat llurs salaris.

Que es denunciïn les botigues on encara no hi hagi fixat el cartell dels preus de venda dels articles.

Els nostres herois

D'abnegada i heroica es pot qualificar la gesta realitzada al front d'Aragó pel Batalló Vilafranca en la nit del dia 13 del corrent, que en una operació envoltant i sota una pluja torrencial varen atacar per sorpresa a l'enemic fent-lo fugir de la seva posició a la desbandada causant-li cinc baixes i capturant-li presoners, armament i trescents caps de bestiar.

No cal dir que des d'aquestes columnes feliçment efusivament als herois esmentats per la seva admirable actuació i pel coratge i braó abastament demostrats en totes quantes operacions han intervingut.

El segell de solidaritat social

Per quarta vegada va a ésser posat a la venda el «Segell Pro-Infancia» i com cada vegada, els Comitès constituïts arreu de Catalunya i els amics d'aquesta Institució, es disposen a emprendre aquesta nova campanya amb tot l'entusiasme que mereix una obra de tant alt sentit humà.

Al començar la primera Campanya, molta gent es preguntava: què és això del «Segell Pro-Infancia», i altres es feien aquesta reflexió: Val, una manera de justificar una Oficina més o menys burocràtica. Vol dir, que als començaments aquesta obra va tenir els seus detractors, va haver de lluitar contra els indiferents i tingué de suportar les ironies dels escèptics.

I avui a uns i altres el «Segell Pro-Infancia» amb treball constant, amb fe perseverant, pot mostrar-los-hi que ha anat fent el seu camí i la seva obra, i pot presentar al públic els començos fructuosos del seu programa en profit de la infància de Catalunya.

És hora de que el poble sàpiga amb què i com s'esmercen i s'esmerçaran els cabals recaptats i els que es recaptin en l'avenir. Ha de saber que les quantitats recollides, s'inverteixen tot seguit en obres profitoses que perduren i es consoliden a mida que passa el temps.

I si no que es jutgi per les dades que donem a continuació:

Durant les tres Campanyes que porta fetes el

«Segell Pro-Infancia», s'han recaptat en total, per tots conceptes i en xifres rodones 645.000 pessetes, i amb aquesta quantitat a més a més del pagament per despeses de personal, impressió dels segells i cartells i despeses generals, s'ha construït:

Una Guarderia a Sant Andreu, el cost de la qual, comprant-hi tota la instal·lació, estris, roba, material d'higiene, metge, etc., ha estat de 125.000 pessetes.

En aquesta Guarderia hi estan atesos 75 infants fills d'obers que gaudeixen dels avantatges d'un servei perfecte d'higiene i als quals se'ls dona aliment, assistència mèdica i farmacèutica.

Aquesta Guarderia, costa actualment al «Segell Pro-Infancia» unes 40.000 pessetes l'any.

Una Guarderia a Terrassa, amb la mateixa capacitat i iguals característiques que l'anterior i amb unes despeses anuals de 30.000 pessetes.

Un Preventori a Arenys de Mar, per a l'habilitació del qual es porten ja invertides unes 70.000 pessetes.

Aquest Preventori, capaç per a 250 infants, compta a més a més, amb unes Escoles de tipus moderníssim i amb tots els elements necessaris d'higiene, confort i esbarjo.

Vol dir que la tasca del «Segell» no és obra de l'instant ni la feina circumstancial que el temps pugui borrar-ne l'empremta, sinó el treball metòdic, constant, acurat, que cada any s'estén i consolida amb la creació d'una nova Institució on els nostres infants hi troben acolliment generós.

Aquesta és la realitat de la tasca que porta feta el «Segell Pro-Infancia», però és més extensa i més variada la que es té projectada, i per això és necessari que tothom, dintre les seves possibilitats econòmiques, ajudi a portar-la a terme, adquirint el màxim de «Segells Pro-Infancia», propagant-lo i divulgant-lo a tot arreu i a tota hora durant el curs de la IV Campanya que acaba de començar.

EDICTE

D'acord amb el disposat per la Generalitat de Catalunya ha quedat constituïda a aquesta vila la Comissió Especial per a l'Administració de la Propietat Urbana; la qual té per missió el cobrament de tots els lloguers de les finques enclavades en aquest terme municipal, amb la sola excepció d'aquelles finques ocupades pels respectius propietaris; per tant, tots els llogaters vénen obligats a satisfer el corresponent lloguer de llurs estatges a

dita Comissió, a quin fi passaran per les Oficines que té establertes a la Casa Consistorial per tot el present mes d'Abril a fer efectiu el lloguer corresponent al mes de Març d'enguany.

La Comissió espera de tots els ciutadans sabran complir amb el seu deure en bé de l'economia general, fent present que l'import dels lloguers serà en principi igual al satisfet en el mes de Desembre de l'any passat.

Es fa present a tots els propietaris que perceben lloguers, s'abstinguin en absolut de cobrar-ne cap, doncs contràriament seran sancionats rigorosament, així com incorrerà en sanció el llogater que satisfaci cap quantitat al propietari de la finca.

Vilafranca del Penedès, 20 d'Abril del 1937.

El President de la Comissió,

Francesc Fortuny

El nostre Economat serà un pas més envers l'emancipació total de l'obrer.

Noticiari dels Sindicats

Profesiones Liberales

El domingo, tuvo lugar una Asamblea de Maestros de la C. N. T. de la villa y comarca constituyéndose en «Federación Comarcal» del Sindicato Unico de Enseñanza i Profesiones Liberales, aprobándose los Estatutos por los que deberá regirse.

Se renovó la Junta Directiva siendo elegidos para la misma los compañeros siguientes: Presidente, P. Mencia; secretario, E. Castro de la Peña; tesorero, R. Ráfols; contador, M. Marqués, y vocal, P. Gibert.

Las cotizaciones de los carnets se harán mensualmente en este Sindicato.

Cal que tots com un sol home acudim a formar el nostre Economat.

NOTICIARI

Aquesta setmana han estat lliurats al públic els bitllets d'una pesseta i de 50 cèntims emesos pel nostre Consell Municipal.

—El Consell Municipal ha obert una Oficina de reclutament voluntari per a formar una nova Centuria de fortificacions.

—Divendres passat finí el pare del nostre amic i col·laborador Josep Colet. A ell i família tramestem la nostra condolència.

Impremta Claret - Vilafranca del Penedès

Fàbrica de Farines "LA VILAFRANQUINA"

INDÚSTRIA COL·LECTIVITZADA

Carrers del Dos de Maig i Manuel Azaña

Telèfon 87

Agricultors:

Aproveiteu el temps. Aquesta casa, per la seva gran capacitat de molturació, entrega al dia les partides de blat i ordi molturades.

Industrial Metal·lúrgica de Ferrers i Forja

Construcció de Maquinària agrícola i Carruatges de totes menes. Col·lectivitzada
Forja de peces per a l'agricultura baix planols i models. — Secció especialitzada en ferrar i ferradures de totes menes. — Fabricació d'eixos per a carruatges, Pales, Manetes, Peus de contratirant i boles per a Molins de ciment.

Direccions: Forja mecànica: Isidre Rius (extramurs)
Taller de Ferrar: Carretera de Tarragona, 39.
Taller de Ferrers: Carretera de Tarragona, 47.

Oficines: Carretera de Tarragona, 47 - Telèfon 16 - VILAFRANCA DEL PENEDÈS

AZYMOL

Evita l'agror i que els envasos vinosos es floreixin.

SEPSA

Societat Enològica del Penedès (Empresa col·lectivitzada)

VILAFRANCA

Hojas de afeitar

a precios sin competencia y de calidad insuperable, elaboradas por personal de reconocida capacidad técnica, ofrecen

HIJOS DE ROGELIO ROJO

(Empresa colectivizada)

Suministro solamente al por mayor — VILAFRANCA DEL PANADÉS
Despacho para la venta: Rosellón, 168 — BARCELONA